

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2021/557 RENDELETE

(2021. március 31.)

az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról szóló (EU) 2017/2402 rendeletnek a Covid19-válságot követő helyreállítás elősegítése érdekében történő módosításáról

(EGT-vontakozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A Covid19-válság rendkívüli mértékben sújtja a tagállamok lakosságát, vállalatait, egészségügyi rendszerét és gazdaságát. 2020. május 27-i, „Európa nagy pillanata: Helyreállítás és felkészülés – a jövő generációért” című közleményében a Bizottság hangsúlyozta, hogy a likviditás és a finanszírozáshoz jutás folyamatos kihívást jelent majd a következő hónapokban. Ezért létfontosságú a Covid19-világjárvány által okozott súlyos gazdasági sokkot követő helyreállítás támogatása a meglévő pénzügyi jogszabályok célzott módosítása révén.
- (2) A Covid19-világjárvány által okozott súlyos gazdasági sokk és a járvány megfékezéséhez szükséges kivételes intézkedések messzemenő hatással vannak a gazdaságra. A vállalkozások az ellátási lánc zavaraiival, ideiglenes bezárásokkal és a kereslet csökkenésével, miközben a háztartások munkanélküliséggel és jövedelemcsökkenéssel szembesülnek. A közszférabeli szervezetek uniós és tagállami szinten messzemenő intézkedéseket hoztak, hogy támogassák a háztartásokat és a fizetőképes vállalkozásokat abban, hogy átvészeljék a gazdasági tevékenység e súlyos, de átmeneti lassulását és a vele járó likviditáshiányt.

⁽¹⁾ HL C 377., 2020.11.9., 1. o.

⁽²⁾ HL C 10., 2021.1.11., 30.o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2021. március 25-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2021. március 30-i határozata (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (3) Fontos, hogy a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények) ott használják fel a tőkéjüket, ahol arra a legnagyobb szükség van, és ezt az uniós szabályozási keret – az intézmények prudens működésének biztosítása mellett – segítse. A meglévő szabályok által előírt rugalmasságon túlmenően, az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet célzott (*) módosításainak biztosítaniuk kell, hogy az uniós értékpapírosítási keretrendszer is olyan eszköz legyen, amely támogatja a Covid19-válságot követő gazdasági helyreállítást.
- (4) A Covid19-válság okozta rendkívüli körülmények és a példátlan mértékű kihívások azonnali fellépést tettek szükségessé annak érdekében, hogy az intézmények elegendő forrás nyújtásával segíthessék a vállalkozásokat a Covid19-világjárvány miatt kialakult gazdasági sokk leküzdésében.
- (5) A Covid19-válság azzal a veszéllyel jár, hogy nő a nemteljesítő kitétségek (NPE) száma, és növeli annak szükségességét, hogy az intézmények nemteljesítő kitétségeiket kezeljék és azokkal foglalkozzanak. Az intézmények számára ennek egyik módja az, hogy a nemteljesítő kitétségekkel értékpapírosítás útján piaci kereskedést folytassanak. Emellett a jelenlegi helyzetben alapvető fontosságú, hogy a kockázatokat eltávolítsák a pénzügyi rendszer rendszerszinten fontos részeitől, és hogy a hitelezők megerősítsék tőkepozícióikat. Ennek elérésének egyik módja a szintetikus értékpapírosítás, valamint például az új szavatolótőke előteremtése.
- (6) Értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek csak olyan harmadik országokban telepedhetnek le, amelyeket az Unió nem sorol fel (†) az adózási szempontból nem együttműködő joghatóságokat tartalmazó jegyzékben és annak frissítéseiben (I. melléklet), vagy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet célzó rendszerekben stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokat tartalmazó jegyzékben. A jó adóügyi kormányzás elveinek végrehajtása érdekében együttműködő joghatóságok által tett vállalásokat illetően az EU-val folytatott együttműködés jelenlegi állásáról szóló II. melléklet beszámol a bizonyos együttműködő harmadik országokkal folytatott megbeszélések jelenlegi állásáról, amelyek némelyike jelenleg káros adóztatási gyakorlatokat tart fenn. Az ilyen megbeszéléseknek – az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek letelepedésére vonatkozó jövőbeli korlátozások elkerülése érdekében – az ilyen káros adóztatási gyakorlatok időben történő megszüntetéséhez kell vezetniük.
- (7) A nemzeti hatóságok adókerülés elleni küzdelemre való képességének megerősítése érdekében a befektetőnek értesítenie kell azon tagállam illetékes adóügyi hatóságait, amelyben adóügyi illetékességgel rendelkezik, valahányszor egy olyan értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységbe készül befektetni, amely egy, a II. mellékletben káros adóügyi rendelkezések alkalmazása miatt említett joghatóságban e rendelet alkalmazásának kezdőnapja után telepedett le. Ezen információt fel lehet használni annak értékelésére, hogy a befektetőnek származik-e adóügyi haszna.
- (8) Az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (‡) létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság, EBH) a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításának szabályozási kezeléséről szóló véleményében (†) rámutatott, hogy a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításához fedezetként bevont eszközökkel összefüggő kockázatok gazdasági szempontból eltérnek a teljesítő eszközök értékpapírosításával járó kockázatoktól. A nemteljesítő kitétségek értékpapírosítása az eszközök névértékére vagy fennálló értékére alkalmazott árengedménnyel történik, amely tükrözi a piac értékelését többek között annak valószínűségéről, hogy az adósságrendezés elégséges pénzáramlást és eszközmegtérülést generál. A befektetők számára tehát az hordoz kockázatot, hogy az eszközökkel kapcsolatos adósságrendezés nem generál a nemteljesítő kitétség nettó beszerzési értékének fedezéséhez elégséges pénzáramlást és eszközmegtérülést. A veszteségre vonatkozó befektetői tényleges kockázat így nem a portfólió névértékét képviseli, hanem a diszkontált értéket, nevezetesen az árengedménnyel megtisztított értéket, amelyen az alapul szolgáló eszközök átruházására sor kerül. Helyénvaló tehát, hogy a nemteljesítő kitétségek értékpapírosítása esetében a diszkontált érték legyen a kockázatmegtartási érték számításának alapja.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

(†) Lásd különösen: Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzéke összeállításának kritériumairól és folyamatáról szóló, 2016. november 8-i tanácsi következtetések és azok melléklete (HL C 461., 2016.12.10., 2. o.) és Az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek felülvizsgált európai uniós jegyzékéről szóló tanácsi következtetések és azok mellékletei (HL C 66., 2021.2.26., 40. o.).

(‡) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

(§) Az Európai Bankhatóság véleménye az Európai Bizottságnak a nemteljesítő kitétségek értékpapírosításának szabályozási kezeléséről (EBA-OP-2019-13, közzétéve 2019. október 23-án).

- (9) A kockázatmegtartási követelmény összehangolja az értékpapírosítást kezdeményezőket, a szponzorok és az értékpapírosításban részt vevő eredeti hitelezők érdekeit a befektetők érdekeivel. Jellemzően a teljesítő eszközök értékpapírosítása során eladási oldalon az értékpapírosítást kezdeményező érdeke a meghatározó, aki gyakran azonos az eredeti hitelezővel. Az NPE értékpapírosításnál azonban az értékpapírosítást kezdeményezőkre arra törekednek, hogy megtisztítsák mérlegüket a nemteljesítő eszközöktől, mivel azokhoz esetleg a továbbiakban semmilyen módon nem kívánnak kapcsolódni. Ilyen esetekben az eszközök hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtója erősebben érdekelt az eszközök tekintetében az adósságrendezésben és az érték megtérülésében.
- (10) A 2008-as pénzügyi válság előtt egyes értékpapírosítási tevékenységek „keletkeztető és szétesztő” modellt követtek. Ebben a modellben gyengébb minőségű eszközöket választottak ki értékpapírosítás céljából a befektetők kárára, akik végeredményben esetleg a szándékaikhoz képest nagyobb kockázatot viseltek. Az a követelmény, hogy az értékpapírosított eszközök létrehozásakor alkalmazott hitelnyújtási feltételeket ellenőrizni kell, az ilyen gyakorlat jövőbeni megakadályozása céljából került bevezetésre. Az NPE értékpapírosítás esetében azonban az értékpapírosított eszközök kihelyezésekor alkalmazandó hitelnyújtási feltételek jelentősége a sajátos, többek között az említett nemteljesítő eszközök megvásárlásával és az értékpapírosítás típusával kapcsolatos körülmények miatt kisebb. Ehelyett a kitétségek kiválasztása és árazása során megbízható kritériumok alkalmazása fontosabb tényező az NPE értékpapírosításba való befektetések tekintetében. Ezért a hitelnyújtási feltételek ellenőrzését módosítani szükséges annak érdekében, hogy a befektető az észszerű és megalapozott befektetési döntés érdekében előzetes vizsgálatot végezhesen a nemteljesítő kitétségek minőségére és teljesítményére vonatkozóan, gondoskodva ugyanakkor arról, hogy ne éljenek vissza az eltéréssel. Ezért NPE értékpapírosítás esetében az illetékes hatóságoknak felül kell vizsgálniuk a kitétségek kiválasztására és árazására vonatkozó megbízható kritériumok alkalmazását.
- (11) A szintetikus értékpapírosítások során egy – jellemzően nagyvállalati hitelek vagy kis- és középvállalkozásoknak (kkv) adott hitelek tartalmazó – hitelállomány hitelkockázatának átruházására kerül sor hitelkockázati fedezeti megállapodás útján, amelynek keretében az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázati fedezetet vásárol a befektetőtől. Az ilyen hitelkockázati fedezet pénzügyi garanciák vagy hitelderivatívák útján valósul meg, míg az eszközök tulajdonjoga az értékpapírosítást kezdeményezőnél marad, vagyis a hagyományos értékpapírosítástól eltérően azt nem ruházzák át értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységre. A kockázat átadóként az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállal arra, hogy hitelkockázati fedezeti prémiumot fizet, amely a befektetők számára hozamot generál. A kockázat átvévejként pedig a befektető kötelezettséget vállal arra, hogy meghatározott hitelkockázati fedezeti kifizetést teljesít egy előre meghatározott hitelesemény bekövetkezésekor.
- (12) Az értékpapírosítási struktúrák és a velük járó kockázatok általános összetettségét megfelelően mérsékelni kell, és nem nyújthatók az értékpapírosítást kezdeményezőknél olyan szabályozási ösztönzők, amelyek arra készítenék őket, hogy a szintetikus értékpapírosítást részesítsék előnyben a hagyományos értékpapírosítással szemben. Az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosításra vonatkozó követelményeknek tehát nagymértékben igazodniuk kell a hagyományos, valódi átruházással járó értékpapírosításra vonatkozó STS kritériumokhoz.
- (13) Az STS hagyományos értékpapírosításnak vannak olyan követelményei, amelyek az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítási ügyleteknél nem megfelelőek a kétféle értékpapírosításban rejlő különbségek miatt, különösen amiatt, hogy a szintetikus értékpapírosításoknál a kockázat átruházása hitelkockázati fedezeti megállapodás, és nem az alapul szolgáló eszközök értékesítése útján történik. Ezért szükség esetén az említett különbségek figyelembevételével módosítani kell az STS kritériumokat. Továbbá új, kifejezetten a szintetikus értékpapírosításokra vonatkozó követelményeket is be kell vezetni annak érdekében, hogy az STS keretrendszer csak az eszközök mérlegen tartásával járó szintetikus értékpapírosításra irányuljon, és a hitelkockázati fedezeti megállapodás struktúrája megfelelő védelmet nyújtson az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető pozíciója számára egyaránt. Ezen új követelményeknek az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető esetében is a partnerkockázat kezelését kell szolgálniuk.
- (14) A hitelkockázat-átruházás tárgyát olyan kitétségnek kell képeznie, amelyet hitelezési alaptevékenysége részeként egy uniós szabályozott intézmény keletkeztetett vagy vásárolt és szerepeltetett az ügylet lezárásának napján a mérlegében vagy csoportos struktúra esetén a konszolidált mérlegben. Az arra vonatkozó követelménynek, hogy az értékpapírosítást kezdeményező a mérlegében szerepeltesse az értékpapírosított kitétségeket, ki kell zárnia az STS megjelölés hatálya alól az arbitrázsjellegű értékpapírosításokat.
- (15) Fontos az értékpapírosítást kezdeményezőket, a szponzorok és az értékpapírosításban részt vevő eredeti hitelezők érdekeinek összehangolása. Az (EU) 2017/2402 rendeletben meghatározott kockázatmegtartási követelmény, amely az értékpapírosítás valamennyi típusára vonatkozik, ezen érdekek összehangolását szolgálja. Az ilyen követelményt az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításokra is alkalmazni kell. Minimumként az értékpapírosítást

kezdeményezőknek, a szponzornak vagy az eredeti hitelezőknek folyamatos jelleggel meg kell őriznie az értékpapírosításhoz kapcsolódó, legalább 5%-os jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltséget. Magasabb kockázatmegtartási arányok is indokolhatók lehetnek, és elő is fordultak már a piacon.

- (16) Az értékpapírosítást kezdeményezőknek biztosítania kell, hogy ugyanazt a hitelkockázatot ne fedezze többszörösen azáltal, hogy az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás nyújtotta hitelkockázati fedezetet egyéb hitelkockázati fedezettel egészíti ki. Szilárdsága érdekében a hitelkockázati fedezeti megállapodásnak meg kell felelnie az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 249. cikkében megállapított azon hitelkockázati mérséklési követelményeknek, amelyeket a szintetikus értékpapírosítás útján jelentős kockázátátruházásra törekvő intézményeknek teljesíteniük kell.
- (17) Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások esetében történhet nem egymást követő törlesztés annak érdekében, hogy elkerülhető legyenek az alapul szolgáló kitettségek védelmének aránytalan költségei és a portfólió változása. Bizonyos, a teljesítményhez kapcsolódó kiváltó feltételeknek meg kell határozniuk az egymást követő törlesztés alkalmazását annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljön sor a hitelkockázati fedezetet nyújtó ügyletrészesorozatok törlesztésére már azt megelőzően, hogy az ügylet végén jelentős veszteségek merülnek fel, ezáltal biztosítva, hogy a jelentős kockázátátruházás ne kerüljön veszélybe.
- (18) Az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető közötti konfliktus elkerülése, valamint az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozóan átadott hitelkockázat terjedelme tekintetében a jogbiztonság garantálása érdekében az ilyen hitelkockázati fedezetnek hivatkoznia kell azon egyértelműen meghatározott jogalanyoknak vagy kötelezetteknek az egyértelműen meghatározott referenciakötelezettségeire, amelyekből az alapul szolgáló kitettségek származnak. Ezért naprakészen vezetett referencia-nyilvántartás útján mindenkor egyértelműen meg kell határozni azon referenciakötelezettségeket, amelyek alapján a kockázat átadása történik. E követelménynek közvetetten szerepelnie kell azon kritériumban is, amely meghatározza az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítást, és kizárja az arbitrázsjellegű értékpapírosítást az STS keretrendszer hatálya alól.
- (19) A hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján esedékes kifizetést kiváltó hiteleseményeknek magukban kell foglalniuk legalább az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében említett eseményeket. Az ilyen események piaci szemszögből jól ismertek és felismerhetők, és a prudenciális keretrendszerrel való összhang biztosítására kell szolgálniuk. A pénzügyi kötelezettségvállalásai teljesítésében aktuálisan vagy várhatóan nehézségekkel szembesülő adósnak nyújtott engedményeket magában foglaló átstrukturálás nem zárhatja ki a hitelesemény bekövetkezését.
- (20) Megfelelően védeni kell az értékpapírosítást kezdeményező mint kockázatot átadó arra vonatkozó jogát, hogy tényleges veszteség esetén időben teljesített kifizetésben részesüljön. Az üzleti dokumentációban ezért megbízható és átlátható elszámolási folyamatot kell rögzíteni a referenciaportfólióban keletkezett tényleges veszteségek megállapítása céljából annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményező megkapja a kifizetést, ami jár. Mivel a veszteségek kiszámítása hosszadalmas eljárás lehet, továbbá annak érdekében, hogy az értékpapírosítást kezdeményező időben hozzájusson a kifizetésekhez, legkésőbb hat hónappal a hitelesemény bekövetkezése után időközi kifizetéseket kell teljesíteni. Emellett végső korrekciós mechanizmusra is szükség van annak biztosításához, hogy az időközi kifizetések fedezzék a ténylegesen felmerült veszteségeket, és megakadályozzák az említett időközi veszteségek túlfizetését, amelyből a befektetőknek hátránya származna. A veszteségelszámolási mechanizmusnak emellett egyértelműen meg kell határoznia azt a maximális meghosszabbítási időszakot, amely az említett kitettségek átstrukturálási folyamatára alkalmazandó, és az ilyen meghosszabbítási időszak nem haladhatja meg a két évet. A veszteségelszámolási mechanizmusnak tehát az értékpapírosítást kezdeményező szemszögből biztosítania kell a hitelkockázati fedezeti megállapodás eredményességét, ugyanakkor a befektetők számára is garantálnia kell a jogbiztonságot a fizetési kötelezettségeik megszűnésének időpontját illetően, hozzájárulva ezzel a piac megfelelő működéséhez.
- (21) Elterjedt piaci gyakorlat az ellenőrzést végző harmadik fél igénybevétele, ami az ügyletben részes felek mindegyike számára erősíti a jogbiztonságot, ezáltal csökkenti a veszteségelosztási folyamat eredményeképpen esetlegesen felmerülő viták és jogviták valószínűségét. Annak érdekében, hogy az ügylet veszteségelszámolási mechanizmusa megbízhatóbb legyen, ellenőrzést végző harmadik felet kell kijelölni, hogy a hitelesemény bekövetkezésekor felülvizsgálja a hitelkockázati fedezet egyes szempontjainak helytállóságát és pontosságát.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (22) A hitelkockázati fedezeti prémium kizárólag a fedezett ügyletrészesorozat fennálló mértékétől és hitelkockázatától függhet. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások esetében nem megengedhető a feltételhez nem kötött prémium, mivel annak alkalmazása veszélyeztethetné a kockázat eredményes átruházását az értékpapírosítást kezdeményezőtől mint kockázatot átadótól a kockázatot átvevőkre. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások esetében meg kell tiltani az egyéb megállapodásokat is, így például az előre fizetett prémiumokat, a visszatérítési mechanizmusokat vagy a túlzottan összetett prémiumstruktúrákat.
- (23) A hitelkockázati fedezet stabilitása és folytonossága érdekében az értékpapírosítást kezdeményező számára csak korlátozott, pontosan meghatározott körülmények között engedhető meg az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás lejárati megszüntetése. Bár az értékpapírosítást kezdeményező számára biztosítani kell a jogosultságot a hitelkockázati fedezet korai lezárására egyes meghatározott szabályozási események bekövetkezésekor, ezzel csak olyan, tényleges jogszabályi vagy adózási változással járó esemény kapcsán élhet, amely az ügyletkötéskor észszerűen nem volt előrelátható, és amely jelentős kedvezőlen hatással van az értékpapírosítást kezdeményező tőkekövetelményére vagy az ügyletnek a felek által az ügyletkötéskor elvárt gazdaságosságára. Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás nem tartalmazhat összetett lehívási záradékot az értékpapírosítást kezdeményező számára, különösen olyan nagyon közeli lejáratú lehívást, amelynek célja a tőkepozíciójuk bemutatásának eseti alapon történő, átmeneti megváltoztatása.
- (24) A szintetikus értékpapírosítási felár egyes ügylettípusoknál széles körben elterjedt, a befektetők, illetve az értékpapírosítást kezdeményezők számára egyaránt hasznos mechanizmus a hitelkockázati fedezet költségének, illetve a kockázati kitétségeknek a csökkentése érdekében. E tekintetben a szintetikus értékpapírosítási felár egyes meghatározott lakossági eszközosztályok, így például a kkv-k hitelei és a fogyasztói hitelek esetében lényeges, amelyeknél a hozam és a hitelezési veszteség egyaránt magasabb más eszközosztályokhoz képest, és amelyeknél az értékpapírosított kitétségek értékpapírosítási felárat generálnak az említett veszteségek fedezésére. Ha azonban a befektetői pozícióhoz hozzárendelt szintetikus értékpapírosítási felár összege túlzottan magas, akkor lehetséges, hogy nem áll elő olyan reális helyzet, amelyben az értékpapírosítási pozíció befektetőjénél veszteség merül fel, így tényleges kockázatátruházásra sem kerül sor. A szabályozói aggályok enyhítése és e strukturális sajátosság további egységesítése érdekében az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításra vonatkozóan szigorú kritériumokat kell megállapítani, és biztosítani kell a szintetikus értékpapírosítási felár használatával kapcsolatos teljes körű tájékoztatást.
- (25) Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás esetében kizárólag jó minőségű hitelkockázati fedezeti megállapodás fogadható el. Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az elismert fedezetnyújtók körének olyan szervezetekre való szűkítése révén kell biztosítani, amelyek az 575/2013/EU rendelettel összhangban elismert fedezetnyújtók, és az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetével összhangban 0%-os kockázati súllyal rendelkező partnerek. Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén az értékpapírosítást kezdeményezőnek mint kockázatot átadónak és a befektetőknek mint kockázatot átvevőknek jó minőségű biztosítékkal kell rendelkezniük, amely bármely olyan formájú biztosíték lehet, amelyhez az említett fejezet alapján 0%-os kockázati súly rendelhető, megfelelő betét- vagy letétkezelési megállapodások mellett. Ha a biztosítékokat készpénz formájában nyújtják, akkor azt vagy harmadik fél hitelintézetnél kell tartani, vagy a kockázatot átadónál kell betétként elhelyezni, mindkét esetben minimális hitelminőségi besoroláshoz kötöten.
- (26) A tagállamoknak ki kell jelölniük azon illetékes hatóságokat, amelyek felelősek azon követelményeknek a felügyeletért, amelyeket a szintetikus értékpapírosításnak teljesítenie kell az STS megjelölésre való alkalmassághoz. Az illetékes hatóság azonos lehet az annak felügyeletére kijelölt hatósággal, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok és az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek megfelelnek-e azon követelményeknek, amelyek teljesítése hagyományos értékpapírosítások esetében az STS megjelölés megszerzésének feltétele. Mint a hagyományos értékpapírosítás esetében, az ilyen illetékes hatóság eltérhet az annak felügyeletéért felelős illetékes hatóságtól, hogy az értékpapírosítást kezdeményezők, az eredeti hitelezők, az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek, a szponzorok és a befektetők megfelelnek-e az (EU) 2017/2402 rendelet 5–9. cikkében meghatározott prudenciális kötelezettségeknek, amelyeknek való megfelelést kifejezetten a releváns pénzügyi intézmények prudenciális felügyeletét ellátó illetékes hatóságokra bízták az említett kötelezettségek prudenciális dimenziója miatt.
- (27) A pénzügyi stabilitást érő negatív következmények elkerülése érdekében az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításra vonatkozó egyedi keretrendszer bevezetését megfelelő makroprudenciális felügyeletnek kell kísérnie. Így különösen az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületnek (ERKT) nyomon kell követnie a szintetikus értékpapírosításhoz kapcsolódó makroprudenciális kockázatokat, és értékelnie kell, hogy a kockázatokat kellően eltávolítják-e a pénzügyi rendszer rendszerszintű részétől.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1092/2010/EU rendelete a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

- (28) A fenntarthatósággal kapcsolatos átláthatósági követelményeknek az (EU) 2017/2402 rendeletbe történő beépítése céljából az EBH-t – az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁰⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (ESMA) és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) (EIOPA) szoros együttműködésben – meg kell bízni azzal, hogy jelentést tegyen közzé a fenntartható értékpapírosítás egyedi keretrendszerének kidolgozásáról. Az említett jelentésnek megfelelően értékelnie kell különösen a fenntarthatósági tényezők bevezetését, az arányos közzétételi és előzetes vizsgálati követelmények végrehajtását, a környezeti, társadalmi és irányítási vonatkozású káros hatásokkal kapcsolatos információk tartalmát, módszertanát és megjelenítését, valamint a pénzügyi stabilitásra és az uniós értékpapírosítási piac és a banki hitelezési kapacitás növelésére gyakorolt esetleges hatásokat. Az említett jelentés alapján a Bizottságnak jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy egyedi fenntartható értékpapírosítási keretrendszer létrehozásáról, adott esetben jogalkotási javaslattal együtt.
- (29) A fenntarthatósági kockázatok integrálásával és a befektetési döntéshozatalra gyakorolt káros fenntarthatósági hatások figyelembevételével kapcsolatos információk befektetők számára történő közzététele nem kellően kidolgozott, mivel az ilyen közzétételekre még nem vonatkoznak harmonizált követelmények. Az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹²⁾ szerint a pénzügyi termékek előállítói és a végső befektetők pénzügyi tanácsadói kötelesek figyelembe venni a befektetési döntések fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb kedvezőtlen hatásait, és nyilvánosságra hozni, hogy előzetes vizsgálati politikáik miként veszik figyelembe az említett főbb kedvezőtlen hatásokat. A fenntarthatóságra gyakorolt káros hatások közzétételét szabályozástechnikai standardok kísérik, amelyeket az EBH, az ESMA és az EIOPA (együttesen az európai felügyeleti hatóságok) közösen dolgoznak ki az (EU) 2019/2088 rendelet alapján közzéteendő releváns információk tartalmára, módszertanára és megjelenítésére vonatkozóan. Az STS értékpapírosítást kezdeményezők számára lehetővé kell tenni, hogy konkrét információkat tegyenek közzé a fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt káros hatások figyelembevételéről, különös figyelmet fordítva az éghajlatot érintő és más környezeti, társadalmi és irányítással-kapcsolatos hatásokra. Az információk közzétételének harmonizálása, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet és az (EU) 2017/2402 rendelet közötti összhang biztosítása érdekében az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottságának szabályozástechnikai standardokat kell kidolgoznia, amelyek a lehető legnagyobb mértékben építenek az (EU) 2019/2088 rendelet keretében végzett munkájukra, és azt – amennyiben szükséges és releváns – az értékpapírosítás sajátosságaihoz igazítják.
- (30) Mivel a rendelet céljait, nevezetesen az STS értékpapírosítási keretrendszernek a szintetikus értékpapírosításra való kiterjesztését, valamint a hitelnyújtási kapacitás további növelése érdekében a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításával szembeni szabályozási akadályoknak a banki hitelezésre vonatkozó prudenciális kritériumok enyhítése nélküli megszüntetését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok a léptékük és hatásuk miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (31) Az (EU) 2017/2402 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (32) A COVID-19 válságot követő gazdasági helyreállítást támogató célzott intézkedések mihamarabbi bevezetésének szükségességére tekintettel e rendeletnek sürgősen, az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon hatályba kell lépnie,

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2017/2402 rendelet módosításai

Az (EU) 2017/2402 rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következő pontokkal egészül ki:

- „24. „nemteljesítő kitettség” vagy „NPE”: olyan kitettség, amely megfelel az (EU) 575/2013 rendelet 47a. cikkének (3) bekezdésében meghatározott feltételek bármelyikének;
25. „NPE értékpapírosítás”: olyan értékpapírosítás, amely nemteljesítő kitettségek halmazára épül, amelyek névértéke a teljes halmaz névértékének legalább 90%-a kihelyezéskor, és bármely későbbi időpontban, amikor eszközöket adnak hozzá vagy távolítanak el az alapul szolgáló halmazból annak feltöltése, átütemezése vagy bármely más releváns ok miatt;
26. „hitelkockázati fedezeti megállapodás”: az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető között létrejött megállapodás, amely alapján az értékpapírosítást kezdeményező hitelderivatívák vagy garanciák útján a befektetőre ruházza át az értékpapírosított kitettségek hitelkockázatát azzal, hogy az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállal arra, hogy egy hitelkockázati fedezeti prémiumnak nevezett összeget fizet a befektetőnek, és a befektető kötelezettséget vállal arra, hogy egy hitelkockázati fedezeti kifizetésnek nevezett összeget fizet az értékpapírosítást kezdeményező részére a szerződésben meghatározott hitelesemények bekövetkezésekor;
27. „hitelkockázati fedezeti prémium”: az az összeg, amelynek a befektető által ígért hitelkockázati fedezet fejében a befektető részére történő kifizetésére az értékpapírosítást kezdeményező a hitelkockázati fedezeti megállapodásban kötelezettséget vállalt;
28. „hitelkockázati fedezeti kifizetés”: az az összeg, amelynek a hitelkockázati fedezeti megállapodásban meghatározott hitelesemény bekövetkezésekor az értékpapírosítást kezdeményező részére történő kifizetésére a befektető a hitelkockázati fedezeti megállapodásban kötelezettséget vállalt;
29. „szintetikus értékpapírosítási felár”: a szintetikus értékpapírosítás dokumentációja szerint az értékpapírosítást kezdeményező által szerződésben kijelölt összeg, amely az értékpapírosított kitettségekben az ügylet lejáratú időpontja előtt esetlegesen keletkezett veszteségeket fedezi;
30. „fenntarthatósági tényezők”: az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendelet * 2. cikkének 24. pontjában meghatározott fenntarthatósági tényezők;
31. „vissza nem térítendő vételárkedvezmény”: az alapul szolgáló halmazban lévő kitettségek fennálló egyenlege és azon ár közötti különbség, amelyen az értékpapírosítást kezdeményező az említett kitettségeket az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnek eladja, amennyiben sem az értékpapírosítást kezdeményezőnek, sem az eredeti hitelezőnek nem térítik vissza ezt a különbözetet.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.)”

2. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a harmadik ország az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv * 9. cikkével összhangban szerepel a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet célzó rendszerükben stratégiai hiányosságokkal rendelkező, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országok jegyzékében;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.);

b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„aa) a harmadik ország szerepel az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek európai uniós jegyzékének I. mellékletében;”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Egy olyan különleges célú gazdasági egység esetén, amely egy, a II. mellékletben káros adóügyi rendelkezések alkalmazása miatt említett joghatóságban 2021. április 9. után telepedett le, a befektető az említett értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység által kibocsátott értékpapírokba történő befektetésről értesíti azon tagállam illetékes adóügyi hatóságait, amelyben a befektető adóügyi illetékességgel rendelkezik.”

3. Az 5. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) a nemteljesítő kitétségek esetében a kitétségek kiválasztása és árazása során megbízható kritériumokat alkalmaznak.”

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség mérése során a megtartó fél figyelembe vesz bármely olyan díjat, amely a gyakorlatban a jelentős mértékű tényleges nettó gazdasági érdekeltség csökkentésére használható.

Hagyományos NPE értékpapírosítás esetén az e bekezdésben előírt követelményt a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó is teljesítheti, feltéve, hogy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó bizonyítani tudja, hogy szakértelemmel rendelkezik az értékpapírosított kitétségekhez hasonló jellegű kitétségek kezelésében, valamint jól dokumentált és megfelelő szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel rendelkezik a kitétségek kezelése tekintetében.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdéstől eltérően NPE értékpapírosításkor, amennyiben vissza nem térítendő vételárkedvezményről született megállapodás, az említett bekezdés alkalmazásában megtartott jelentős mértékű nettó gazdasági érdekeltség nem lehet alacsonyabb, mint a nemteljesítő kitétségeknek minősülő értékpapírosított kitétségek nettó értéke és adott esetben a teljesítő értékpapírosított kitétségek névértéke összegének az 5%-a.

A nemteljesítő kitétség nettó értékének kiszámításához a kitétség névértékéből vagy adott esetben a kihelyezéskor fennálló értékéből le kell vonni az egyedi értékpapírosított kitétség szintjén a kihelyezéskor megállapodott vissza nem térítendő vételárkedvezményt vagy adott esetben az alapul szolgáló kitétségek halmazának szintjén a kihelyezéskor megállapodott vissza nem térítendő vételárkedvezmény megfelelő részét. Emellett az értékpapírosított nemteljesítő kitétségek nettó értékének meghatározása céljából a vissza nem térítendő vételárkedvezmény magában foglalhatja az értékpapírosítást kezdeményező által későbbi eladásra kihelyezett nemteljesítő kitétségek értékpapírosítási ügyletrésorozatainak nominális összege és azon ár közötti különbséget, amelyen ezen ügyletrésorozatokot először értékesítik nem kapcsolódó harmadik feleknek.”;

c) a (7) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„f) NPE értékpapírosítás esetén a kockázatmegtartás (3) és (3a) bekezdés szerinti módosatai;

g) A megtartó félnek fizetett díjak hatása az (1) bekezdés értelmében vett jelentős mértékű tényleges nettó gazdasági érdekeltségre.”;

ii. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. október 10-ig benyújtja a Bizottságnak.”

5. A 9. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdéstől eltérve azon alapul szolgáló kitétségekre, amelyek nemteljesítő kitétségeknek minősültek akkor, amikor az értékpapírosítást kezdeményező megvásárolta őket a releváns harmadik féltől, a kitétségek kiválasztása és árazása során megbízható kritériumok alkalmazandók.”

6. A 18. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:
- „a) az értékpapírosítás megfelel az e fejezet 1., 2. vagy 2a. szakaszában meghatározott valamennyi követelménynek, és az ESMA megkapta a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést; és”
7. A 4. fejezet 1. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:
- „Az ABCP-nek nem minősülő egyszerű, átlátható és egységesített hagyományos értékpapírosítás követelményei”
8. A 19. cikk a következőképpen módosul:
- a) a cikk címe helyébe a következő szöveg lép:
- „ABCP-nek nem minősülő egyszerű, átlátható és egységesített hagyományos értékpapírosítás”;
- b) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:
- „(1) A 20., 21. és 22. cikkben meghatározott követelményeknek megfelelő, ABCP-programnak vagy ABCP-ügyletnek nem minősülő hagyományos értékpapírosítások STS értékpapírosításnak tekintendők.”
9. A 22. cikk a következőképpen módosul:
- a) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:
- „Az első albekezdéstől eltérve, az értékpapírosítást kezdeményezők 2021. június 1-jétől kezdődően dönthetnek úgy, hogy közzéteszik az alapul szolgáló kitétségekből finanszírozott eszközök fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb kedvezőtlen hatásaival kapcsolatban rendelkezésre álló információkat.”;
- b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:
- „(6) Az európai felügyeleti hatóságoknak az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében 2021. július 10-ig az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal, és az egyéb, a környezetre, a társadalomra és az irányításra gyakorolt káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatókra vonatkozóan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgozniuk az e cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett információk tartalmáról, módszertanairól és megjelenítéséről.
- Adott esetben az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek tükrözniük kell az (EU) 2019/2088 rendeletben, különösen annak 2a. cikkében és 4. cikke (6) és (7) bekezdésében az európai felügyeleti hatóságoknak adott megbízás szerint kidolgozott szabályozástechnikai standardokat, vagy azokra kell támaszkodniuk.
- A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.”.
10. A szöveg a következő szakasszal egészül ki:

„2a. szakasz

Az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosításra vonatkozó követelmények

26a. cikk

Az eszközök mérlegen tartásával járó, egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás

- (1) A 26b–26e. cikkben meghatározott követelményeket teljesítő szintetikus értékpapírosításokat az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításnak kell tekinteni.
- (2) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szoros együttműködésben –, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat és ajánlásokat fogadhat el az e rendelet 26b–26e. cikkében meghatározott követelmények összehangolt értelmezésére és alkalmazására vonatkozóan.

26b. cikk

Az egyszerűsége vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező olyan szervezet, amely az Unióban felhatalmazással vagy engedéllyel rendelkezik.

Azon értékpapírosítást kezdeményező, amely saját számlára megvásárolja, majd értékpapírosítja egy harmadik fél kitétségeit, az említett kitétségekre a hitelnyújtás, a beszedés, az adósságrendezés és a kezelés tekintetében nem kevésbé szigorú szabályokat alkalmaz, mint amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező alkalmaz hasonló, nem megvásárolt kitétségekre.

(2) Az alapul szolgáló kitétségek kihelyezésére az értékpapírosítást kezdeményező alaptervékenysége keretében kerül sor.

(3) Valamely ügylet lezárásakor az alapul szolgáló kitétség az értékpapírosítást kezdeményező vagy a vele azonos csoporthoz tartozó szervezet mérlegében szerepel.

E bekezdés alkalmazásában csoportnak minősül a következők bármelyike:

a) az 575/2013/EU rendelet első része II. címének 2. fejezetével összhangban prudenciális konszolidáció körébe tartozó jogalanyok csoportja;

b) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott csoport.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményező az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitétségek hitelkockázatának való kitétségét a hitelkockázat-fedezeti megállapodás révén szerzett védelmen túl nem fedezheti.

(5) A hitelkockázati fedezeti megállapodás megfelel az 575/2013/EU rendelet 249. cikkében megállapított hitelkockázat-mérséklési szabályoknak, vagy ha az említett cikk nem alkalmazandó, az említett cikkben meghatározott követelményeknél nem kevésbé szigorú követelményeknek.

(6) Az értékpapírosítást kezdeményező kijelenti és szavatolja, hogy a következő követelmények teljesülnek:

a) az értékpapírosítást kezdeményező vagy a vele azonos csoporthoz tartozó szervezet rendelkezik az alapul szolgáló kitétségek korlátozástól mentes és érvényes tulajdonjogával és az azokhoz kapcsolódó járulékos jogokkal;

b) ha az értékpapírosítást kezdeményező az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott hitelintézet, vagy a 2009/138/EK irányelv 13. cikkének 1. pontjában meghatározott biztosító, az értékpapírosítást kezdeményező vagy a konszolidált felügyeleti körbe tartozó szervezet a mérlegében szerepelteti az alapul szolgáló kitétségek hitelkockázatát;

c) az értékpapírosított portfólióba történő felvételének időpontjában az alapul szolgáló kitétségek mindegyike megfelel az értékpapírosítási feltételeknek valamint – a 26e. cikk (1) bekezdésében említett hitelesemény bekövetkezését kivéve – a hitelkockázati fedezeti kifizetésre vonatkozó valamennyi feltételnek, az értékpapírosítási dokumentációban szereplő hitelkockázati fedezeti megállapodással összhangban;

d) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint minden egyes alapul szolgáló kitétségre vonatkozó szerződés tartalmaz egy jogi, érvényes, kötelező erejű és érvényesíthető kötelezettséget a kötelezett számára az említett szerződésben meghatározott pénzüsszegek megfizetésére vonatkozóan;

e) az alapul szolgáló kitétségek olyan hitelezési feltételeknek felelnek meg, amelyek nem kevésbé szigorúak, mint az értékpapírosítást kezdeményező által a hasonló, de nem értékpapírosított kitétségek esetében alkalmazott standard hitelezési feltételek;

f) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint a kötelezettek egyike sem érintett valamely alapul szolgáló kitétséggel kapcsolódó kötelezettségei lényeges megsértésében vagy mulasztásában azon a napon, amelyen az említett alapul szolgáló kitétség bekerül az értékpapírosított portfólióba;

g) az értékpapírosítást kezdeményező legjobb tudomása szerint az ügyleti dokumentáció nem tartalmaz valótlan információt az alapul szolgáló kitétségek részleteiről;

h) az ügylet lezárásakor vagy egy alapul szolgáló kitétségnek az értékpapírosított portfólióba való felvételekor a kötelezett és az eredeti hitelező között az említett alapul szolgáló kitétséggel kapcsolatban létrejött szerződést nem módosították oly módon, ami az említett alapul szolgáló kitétség végrehajthatóságát vagy behajthatóságát érintette.

(7) Az alapul szolgáló kitettségeknek olyan előre meghatározott, egyértelmű és dokumentált értékpapírosítási feltételeket kell teljesíteniük, amelyek nem teszik lehetővé e kitettségállomány diszkrecionális alapon történő aktív portfóliókezelését.

E bekezdés alkalmazásában az eladói nyilatkozatokat és szavatosságvállalásokat sértő kitettségek helyettesítése, illetve feltöltési időszakot tartalmazó értékpapírosítás esetén a meghatározott feltöltési feltételeket teljesítő kitettségek felvétele nem tekintendő aktív portfóliókezelésnek.

Az ügylet lezárásának napját követően felvett kitettségnek olyan értékpapírosítási feltételeket kell teljesítenie, amelyek nem kevésbé szigorúak az alapul szolgáló kitettségek eredeti kiválasztása során alkalmazottaknál.

Az ügyletből olyan alapul szolgáló kitettség távolítható el:

- a) amelyet teljes mértékben visszafizettek vagy amely egyébként lejárt;
- b) amelyet az értékpapírosítást kezdeményező szokásos üzletmenete keretében elidegenítettek, feltéve, hogy az ilyen elidegenítés nem minősül az 575/2013/EU rendelet 250. cikkében említett szerinti burkolt támogatásnak;
- c) amelyet az említett alapul szolgáló kitettség szokásos kezelése során végrehajtott, és nem hitelezésből adódó módosítás – így például az adósság refinanszírozása vagy átütemezése – érint; vagy
- d) amely az ügyletbe történő felvételekor nem felelt meg az értékpapírosítási feltételeknek.

(8) Az értékpapírosítást olyan alapul szolgáló kitettségek halmazára kell építeni, amelyek az eszköztípus tekintetében homogének, figyelembe véve az eszköztípus pénzáramlással kapcsolatos egyedi jellemzőit, ideértve a szerződéses, a hitelkockázati és az előtörlesztési jellemzőket is. Az alapul szolgáló kitettségek egy halmazába csak egyféle eszköztípus tartozhat.

Az első albekezdésben említett alapul szolgáló kitettségeknek szerződés alapján kötelező és végrehajtható kötelezettségeket kell tartalmazniuk, amelyekért az adósok és adott esetben a garanciavállalók korlátlan felelősséggel tartoznak.

Az első albekezdésben említett alapul szolgáló kitettségeknek olyan meghatározott rendszeres kifizetésekkel kell járniuk, amelyeknek fizetési részletei összegüket tekintve különbözhetnek, és amelyek bérletdíj-fizetéshez, tőketörlesztéshez vagy kamatfizetéshez vagy az ilyen kifizetéseket támogató eszközökből származó jövedelemhez fűződő joghoz kapcsolódnak. Az alapul szolgáló kitettségek finanszírozott vagy lízingelt eszközök eladásából származó bevételt is generálhatnak.

Az e bekezdés első albekezdésében említett alapul szolgáló kitettségek között nem lehetnek a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 44. pontjában meghatározott átruházható értékpapírok, kivéve a kereskedési helyszínen nem jegyzett vállalati kötvényeket.

(9) Az alapul szolgáló kitettségek nem tartalmazhatnak értékpapírosítási pozíciókat.

(10) A potenciális befektetőket indokolatlan késedelem nélkül, teljes körűen tájékoztatni kell az alapul szolgáló kitettségek kihelyezésére vonatkozó hitelezési feltételekről és a korábbi hitelezési feltételekhez képesti lényeges változásokról. Az alapul szolgáló kitettségek keletkezése az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnek nem minősülő kötelezett korlátlan felelősségvállalásával történik. Az alapul szolgáló kitettséget érintő hitelnyújtási vagy hitelkihelyezési döntésben harmadik fél nem vehet részt.

Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitettségek lakáshitelek, a hitelek halmaza nem tartalmazhat olyan hitelt, amelyet azt feltételezve hirdettek és nyújtottak, hogy a hitelkérelmező vagy – adott esetben – a közvetítő tájékoztatást kapott arról, hogy a közölt információkat a hitelező nem feltétlenül ellenőrzi.

A hitelfelvevő hitelképességének vizsgálata során be kell tartani a 2008/48/EK irányelv 8. cikkében vagy a 2014/17/EU irányelv 18. cikkének (1)–(4) bekezdésében, (5) bekezdésének a) pontjában és (6) bekezdésében meghatározott követelményeket vagy adott esetben harmadik országok egyenértékű követelményeit.

Az értékpapírosítást kezdeményezőnek vagy eredeti hitelezőnek szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló jellegű kitettségek kihelyezése terén.

(11) Az alapul szolgáló kitettségek a kiválasztásuk időpontjában nem tartalmazhatnak az 575/2013/EU rendelet 178. cikkének (1) bekezdése értelmében vett nemteljesítő kitettségeket vagy olyan, kedvezőtlen hiteltörténetű adóssal vagy garanciavállalóval szembeni kitettségeket, aki/amely az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint:

- a) a kihelyezést megelőző három éven belül fizetéseképtelenséget jelentett vagy akinek/amelynek a hitelezői számára valamely bíróság fizetés elmulasztása miatt jogerősen, jogorvoslati eljárásban nem támadható módon végrehajtási jogot keletkeztetett vagy anyagi kártérítést ítélt meg, vagy akinek/amelynek az esetében az alapul szolgáló kitettségek kiválasztásának időpontját megelőző három évben a nemteljesítő kitettségek tekintetében adósságátütemezésre került sor, kivéve, ha:
 - i. az átütemezett alapul szolgáló kitettség tekintetében az átütemezés időpontjától kezdve nem merült fel új hátralék, és az átütemezésre legalább egy évvel az alapul szolgáló kitettségek kiválasztását megelőzően került sor; és
 - ii. az értékpapírosítás kezdeményezője a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdése a) pontjával és e) pontjának i. alpontjával összhangban nyújtott tájékoztatásban kifejezetten megjelöli az átütemezett alapul szolgáló kitettségek arányát, az átütemezés idejét és részleteit, továbbá azt, hogy e kitettségek az átütemezés óta hogyan teljesítenek;
- b) az alapul szolgáló kitettség kihelyezésének időpontjában adott esetben szerepelt a kedvezőtlen hiteltörténetű személyek nyilvánosan hozzáférhető jegyzékében vagy, amennyiben ilyen nyilvánosan hozzáférhető jegyzék nem létezik, az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező rendelkezésére álló egyéb hasonló jegyzékben; vagy
- c) olyan hitelminősítéssel vagy hitelbírálati pontszámmal rendelkezik, amely azt jelzi, hogy jelentősen magasabb a kockázata a szerződésben vállalt fizetési kötelezettségek teljesítése elmaradásának, mint az értékpapírosítás kezdeményezőjének tulajdonában álló hasonló, nem értékpapírosított kitettségek esetében.

(12) Az adósoknak az alapul szolgáló kitettségek felvételének időpontjáig már legalább egy alkalommal törleszteniük kell, kivéve, ha:

- a) az értékpapírosítás egy összegben törlesztendő kitettségekből vagy az egy évnél rövidebb futamidejű kitettségekből, többek között – de nem kizárólagos jelleggel – a rulírozó hitelek havi részletfizetéséből képzett rulírozó értékpapírosítás; vagy
- b) a kitettség egy, az ügyletbe már felvett kitettségnek a refinanszírozását képviseli.

(13) Az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák, hogy a (8) bekezdésben említett alapul szolgáló kitettségek közül melyek minősülnek homogénnek.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. október 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse e rendeletet.

26c. cikk

Az egységesítésre vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező a 6. cikkel összhangban teljesíti a kockázatmegtartási követelményt.

(2) Az értékpapírosításból eredő kamatláb- és devizakockázatokat, valamint e kockázatoknak az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető kifizetéseire gyakorolt lehetséges hatásait ismertetni kell az ügyleti dokumentációban. Az említett kockázatokat megfelelően mérsékelni kell, és az ennek érdekében hozott intézkedésekről tájékoztatást kell adni. A befektetőt a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján terhelő kötelezettségekre fedezetet nyújtó biztosíték pénzneme megegyezik a hitelkockázati fedezeti kifizetések pénznemével.

Értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosítás esetén az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység befektetőik részére teljesítendő kamatkifizetésekből eredő kötelezettségeinek összege egyik kifizetési napon sem haladhatja meg az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnek az értékpapírosítást kezdeményezőtől és egyéb biztosítéki megállapodásokból származó bevételét.

Az alapul szolgáló kitettségek kamatláb- és devizakockázatainak fedezése céljából kötött ügyletek kivételével az alapul szolgáló kitettségek halmaza nem tartalmazhat származtatott ügyleteket. Az említett származtatott ügyleteket a szokásos nemzetközi pénzügyi standardok szerint kell megkötni és dokumentálni.

(3) Az ügyletkez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetés a következők egyike alapján határozható meg:

- a) általánosan használt piaci kamatlábak vagy a forrásköltségeket tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak, amelyek nem alapulnak összetett képleteken vagy származtatott ügyleteken;
- b) a befektetőt a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján terhelő kötelezettségekre fedezetet nyújtó biztosíték által generált bevétel.

Az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, referenciárata alapján történő kamatfizetéseket általánosan használt piaci kamatlábak alapján vagy a forrásköltséget tükröző, általánosan használt ágazati kamatlábak alapján kell meghatározni, amelyek nem alapulhatnak összetett képleteken vagy származtatott ügyleteken.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményezőt érintő jogérvényesítési eseményt követően a befektető jogérvényesítési intézkedést hozhat.

Egy értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosítás esetében a hitelkockázati fedezeti megállapodás érvényesítéséről vagy megszüntetéséről szóló értesítés kézbesítése esetén az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnél nem ragadhat benn pénzeszköz azon felül, ami az említett értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység operatív működésének biztosításához, a nemteljesítő, a megszüntetés idején még átutemelés alatt álló alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó fedezeti kifizetések teljesítéséhez, vagy ahhoz szükséges, hogy a befektetők részére az értékpapírosítás szerződéses feltételeinek megfelelő sorrendben teljesítsék a kifizetéseket.

(5) A veszteségek megosztása az értékpapírosítási pozíció tulajdonosai között az ügyletrészsorozatok veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerint, a leghátrább sorolt ügyletrészsorozattal kezdődően történik.

Az ügyletrészsorozatok egyes kifizetési napokon fennálló összegének megállapítása érdekében valamennyi ügyletrészsorozatra egymást követő törlesztés alkalmazandó, a legelőrébb sorolt ügyletrészsorozattal kezdődően.

A második albekezdéstől eltérve, a veszteségviselési rangsortól eltérő kifizetési sorrendet alkalmazó ügyletek esetében az alapul szolgáló kitettségek teljesítményétől függő olyan kiváltó eseményeket kell meghatározni az ügylet részeként, melyek bekövetkezése esetén a kifizetési sorrend újra meg fog egyezni a veszteségviselési rangsor szerinti kifizetéssel. Az ilyen teljesítménytől függő kiváltó események közé kell tartoznia legalább a következőknek:

- a) vagy a nemteljesítő kitettségek halmozott összegének növekedése, vagy a halmozott veszteségeknek az alapul szolgáló portfólió fennálló összegének egy adott százalékát meghaladó növekedése;
- b) egy további visszatekintő kiváltó esemény; és
- c) egy előre tekintő kiváltó esemény.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a teljesítménnyel kapcsolatos kiváltó események meghatározására és adott esetben kalibrálására vonatkozóan.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a negyedik albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse e rendeletet.

Az ügyletrészsorozatok törlesztésekor a befektetők visszakapják az említett ügyletrészsorozatok törlesztési összegével egyenlő biztosítéki összeget, feltéve, hogy a befektetők biztosítékkal fedezték az említett ügyletrészsorozatokot.

Ha az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a 26e. cikkben említett hitelesemény következik be, és az említett kitettségekre vonatkozó adósságrendelet még nem zárult le, a hitelkockázati fedezet adott kifizetési napon fennmaradó összege legalább az említett alapul szolgáló kitettségek fennálló névértéke, az említett alapul szolgáló kitettség tekintetében teljesített időközi kifizetések összegével csökkentve.

(6) Rulírozó értékpapírosítás esetén az ügyleti dokumentációnak ki kell terjednie a gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekre vagy a rulírozási időszak megszüntetését kiváltó eseményekre, beleértve legalább a következőket:

- a) az alapul szolgáló kitettségek hitelminősége elér egy előzetesen meghatározott küszöbértéket vagy annál nagyobb mértékben romlik;
- b) a veszteségek mértéke meghaladja az előzetesen meghatározott küszöbértéket;
- c) nem sikerül elegendő új, az előre meghatározott hitelminőséget egy adott időszakban elérő alapul szolgáló kitettséget generálni.

(7) Az ügyleti dokumentációban egyértelműen meg kell határozni a következőket:

- a) a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő és adott esetben az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások, és a 26e. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzést végző harmadik fél szerződéses kötelezettségei, feladatai és felelősségi köre;
- b) azon rendelkezések, amelyek biztosítják a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó, a vagyonkezelő, az egyéb kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások, vagy a 26e. cikk (4) bekezdésében említett, ellenőrzést végző harmadik fél helyettesítését az említett szolgáltatók – amennyiben azok nem azonosak az értékpapírosítást kezdeményezővel – bármelyikének nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén úgy, hogy az ne eredményezze az említett szolgáltatások nyújtásának megszüntetését;
- c) az alapul szolgáló kitettségekre az ügylet lezárásának napján és azt követően vonatkozó kezelési eljárások, valamint azon körülmények, amelyek között az említett eljárások módosíthatók;
- d) azon kezelési szabályok, amelyeket a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó az alapul szolgáló kitettségek kezelése során az értékpapírosítás teljes élettartama alatt köteles betartani.

(8) A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtónak szakértelemmel kell rendelkeznie az értékpapírosított kitettségekhez hasonló kitettségek kezelése terén, és megfelelően dokumentált szabályzatokkal, eljárásokkal és kockázatkezelési kontrollintézkedésekkel kell rendelkeznie a kitettségek kezelésére vonatkozóan.

A hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozóan olyan kezelési eljárásokat alkalmaz, amelyek legalább olyan szigorúak, mint amelyeket az értékpapírosítást kezdeményező alkalmaz a hasonló, nem értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan.

(9) Az értékpapírosítást kezdeményező naprakész referencia-nyilvántartást vezet az alapul szolgáló kitettségek mindenkor azonosítása céljából. Az említett nyilvántartás beazonosítja a referenciakötelezeteket, azon referenciakötelezettségeket, amelyekből az alapul szolgáló kitettségek származnak, valamint az egyes alapul szolgáló kitettségekre vonatkozóan a fedezett és a fennálló nominális összeget.

(10) Az ügyleti dokumentáció a befektetők különböző osztályai közötti konfliktusok megfelelő időben történő kezelését elősegítő egyértelmű rendelkezéseket tartalmaz. Értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység bevonásával végzett értékpapírosításnál egyértelműen meg kell határozni és el kell osztani az értékpapír-tulajdonosok között a szavazati jogokat, és egyértelműen azonosítani kell a befektetők felé vagyongazdálkodási kötelezettségeket teljesítő vagyongazdálkodó és más szervezetek felelősségi körét.

26d. cikk

Az átláthatóságra vonatkozó követelmények

(1) Az értékpapírosítást kezdeményezőnek az árazást megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére kell bocsátania az értékpapírosítás körébe bevont kitettségekhez alapvetően hasonló kitettségek statikus és dinamikus múltbeli nemteljesítési és veszteségadatait, így például a késedelmes teljesítésekre és a nemteljesítésekre vonatkozó adatokat, valamint az említett adatok forrásaira és a hasonlóság feltételezésének indokaira vonatkozó információkat. Az említett adatoknak legalább öt éves időszakra kell vonatkozniuk.

(2) Az ügylet lezárását megelőzően egy megfelelő és független fél külső ellenőrzést végez az alapul szolgáló kitettségekből vett mintán, beleértve annak ellenőrzését, hogy az alapul szolgáló kitettségek a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján hitelkockázati fedezetre jogosultak.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményező az értékpapírosítás árazását megelőzően a potenciális befektetők rendelkezésére bocsát egy forrásoldali pénzáramlási modellt, amely pontosan bemutatja az alapul szolgáló kitettségek és az értékpapírosítást kezdeményező, a befektetők, az egyéb harmadik felek és adott esetben az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység közötti pénzmozgások között fennálló szerződéses kapcsolatot, továbbá az árazás után az említett modellt rendelkezésre bocsátja a befektetők részére folyamatosan, a potenciális befektetők részére pedig kérelem esetén.

(4) Azon értékpapírosítások esetében, amelyeknél az alapul szolgáló kitétség lakáshitel, gépjárműhitel vagy gépjárműlízing, az értékpapírosítást kezdeményezőnek a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja értelmében közzétett információk részeként közzé kell tennie az ilyen lakáshitelekkel, gépjárműhitelekkel vagy gépjárműlízing-ügyletekkel finanszírozott eszközök környezeti teljesítményével kapcsolatos, rendelkezésre álló információkat.

Az első albekezdéstől eltérve, az értékpapírosítást kezdeményezők 2021. június 1-jétől dönthetnek úgy, hogy közzéteszik az alapul szolgáló kitétségekből finanszírozott eszközök fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt főbb kedvezőtlen hatásaival kapcsolatban rendelkezésre álló információkat.

(5) A 7. cikknek való megfelelésért az értékpapírosítást kezdeményező viseli a felelősséget. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában előírt információkat a potenciális befektetők kérelmére az árazás előtt a rendelkezésükre kell bocsátani. A 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b)–d) pontjában előírt információkat árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában rendelkezésre kell bocsátani. A végleges dokumentációt legkésőbb az ügylet lezárása után 15 nappal a befektetők rendelkezésére kell bocsátani.

(6) Az európai felügyeleti hatóságoknak az európai felügyeleti hatóságok vegyes bizottsága keretében 2021. július 10-ig az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal és az egyéb, a környezetre, a társadalomra és az irányításra gyakorolt káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatókra vonatkozóan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgozniuk az e cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett információk tartalmáról, módszertanairól és megjelenítéséről.

Adott esetben az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezeteknek tükrözniük kell az (EU) 2019/2088 rendeletben, különösen annak 2a. cikkében és 4. cikke (6) és (7) bekezdésében az európai felügyeleti hatóságoknak adott megbízatásnak megfelelően kidolgozott szabályozástechnikai standardokat, vagy azokra kell támaszkodniuk.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

26e. cikk

A hitelkockázati fedezeti megállapodásra, az ellenőrzést végző harmadik félre, valamint a szintetikus értékpapírosítási felárra vonatkozó követelmények

(1) A hitelkockázati fedezeti megállapodás kiterjed legalább a következő hiteleseményekre:

- a) amennyiben a kockázátátruházás garanciák igénybevételével valósul meg, az 575/2013/EU rendelet 215. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett hitelesemények;
- b) amennyiben a kockázátátruházás hitelderivatívák igénybevételével valósul meg, az 575/2013/EU rendelet 216. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett hitelesemények;

Valamennyi hiteleseményt dokumentálni kell.

Az 575/2013/EU rendelet 47b. cikkének értelmében vett átstrukturálási intézkedéseknek az alapul szolgáló kitétségekre történő alkalmazása nem zárja ki elfogadható hitelesemények kiváltását.

(2) A hiteleseményt követő hitelkockázati fedezeti kifizetés számítása az értékpapírosítást kezdeményezőnél vagy az eredeti hitelezőnél ténylegesen felmerült, a releváns kitétségtípusokra alkalmazott standard átstrukturálási szabályokkal és eljárásaikkal összhangban megállapított, és a kifizetés teljesítésének időpontjában a pénzügyi kimutatásaikban megjelenített veszteség alapján történik. A végső hitelkockázati fedezeti kifizetés a releváns alapul szolgáló kitétségre vonatkozó adósságrendezés után, meghatározott időn belül teljesítendő, amennyiben az adósságrendezés a hitelkockázati fedezeti megállapodás tervezett, jogilag rögzített lejáratára vagy lejárat előtti megszüntetése előtt lezárult.

Időközi hitelkockázati fedezeti kifizetést kell teljesíteni az (1) bekezdésben említett hitelesemény bekövetkeztét követő hat hónapon belül akkor, ha a releváns alapul szolgáló kitétségen keletkezett veszteség adósságrendezése az említett hat hónapos időszak végéig nem zárul le. Az időközi hitelkockázati fedezeti kifizetés összege legalább a következők közül a magasabb összeg:

- a) azon várható veszteségérték, amely megegyezik az értékpapírosítást kezdeményező pénzügyi kimutatásaiban az időközi kifizetés időpontjában az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban megjelenített értékvesztéssel, feltételezve, hogy a hitelkockázati fedezetről szóló megállapodás nem létezik, és nem fedezi a veszteségeket;
- b) adott esetben az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 3. fejezetével összhangban meghatározottak szerinti várható veszteségérték.

Időközi hitelkockázati fedezeti kifizetés esetén az első albekezdésben említett végső hitelkockázati fedezeti kifizetés célja, hogy az időközi veszteségszámolást a ténylegesen felmerült veszteséghez igazítsa.

Az időközi és a végső hitelkockázati fedezeti kifizetés számítási módszerét a hitelkockázati fedezeti megállapodás rögzíti.

A hitelkockázati fedezeti kifizetés arányos a vonatkozó alapul szolgáló kitettség fennálló névértékének a hitelkockázati fedezeti megállapodással biztosított részével.

Az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázati fedezeti kifizetésre való jogosultsága érvényesíthető. A befektetők által a hitelkockázati fedezeti megállapodás szerint fizetendő összegeket azok értékhatáraival együtt egyértelműen meg kell határozni a hitelkockázati fedezeti megállapodásban. Az említett összegeknek bármely körülmények között kiszámíthatóknak kell lenniük. A hitelkockázati fedezeti megállapodás egyértelműen meghatározza azon körülményeket, amelyek esetén a befektetők kötelesek kifizetést teljesíteni. A (4) bekezdésben említett, ellenőrzést végző harmadik fél értékeli, hogy felmerültek-e ilyen körülmények.

A hitelkockázati fedezeti kifizetés összegének kiszámítása a bekövetkezett hiteleseménnyel érintett egyedi alapul szolgáló kitettség szintjén történik.

(3) A hitelkockázati fedezeti megállapodás meghatározza azt a maximális meghosszabbítási időszakot, amely azon alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó adósságrendezésre alkalmazandó, amelyekkel kapcsolatban egy, az (1) bekezdésben említett hitelesemény következett be, ahol azonban az adósságrendezés a hitelkockázati fedezeti megállapodás tervezett, jogilag rögzített lejáratakor vagy lejárát előtti megszüntetésekor nem zárult le. Az ilyen meghosszabbítási időszak nem haladhatja meg a két évet. A hitelkockázati fedezeti megállapodás rendelkezik arról, hogy a meghosszabbítási időszak lejárata napjáig végső hitelkockázati fedezeti kifizetést kell teljesíteni az értékpapírosítást kezdeményező azon végleges veszteségbecslése alapján, amelyet az értékpapírosítást kezdeményezőnek az akkori pénzügyi kimutatásaiban rögzítenie kellene, feltételezve, hogy a hitelkockázati fedezeti megállapodás nem létezik, és nem fedezi a veszteségeket.

A hitelkockázati fedezeti megállapodás megszüntetése esetén az adósságrendezés az első albekezdésben leírtak szerint zajlik tovább az említett megszüntetés előtt bekövetkezett és még lezáratlan hitelesemények tekintetében.

A hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján fizetendő hitelkockázati fedezeti prémium szerkezetét úgy kell kialakítani, hogy az a teljesítő értékpapírosított kitettségeknek a kifizetés időpontjában fennálló nominális összegétől függjön, és tükrözze a fedezett ügyletrészsorozat kockázatát. Ennek alkalmazásában a hitelkockázati fedezeti megállapodás nem rendelkezhet garantált prémiumokról, előre fizetett prémiumokról, visszatérítési mechanizmusokról, vagy egyéb olyan mechanizmusokról, amelyek révén elkerülhető vagy mérsékelhető a befektető számára az aktuális veszteségviselés, vagy az ügylet lejárata követően a kifizetett prémiumok részlegesen visszatéríthetők az értékpapírosítást kezdeményezőnek.

E bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve, előzetes prémiumfizetések engedélyezhetők, feltéve, hogy elegendő tesznek az állami támogatásokra vonatkozó szabályoknak, amennyiben a garanciarendszert egy tagállam nemzeti joga kifejezetten előírja, és az az 575/2013/EU rendelet 214. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt szervezetek bármelyikének viszontgaranciáját élvezzi.

Az ügyleti dokumentáció az értékpapírosítás teljes élettartama alatti egyes kifizetési napokra vonatkozóan rögzíti a hitelkockázati fedezeti prémium és az esetleges kamatszélvények értékének számítási módját.

A befektetők hitelkockázati fedezeti prémiumra való joga érvényesíthető.

(4) Az értékpapírosítást kezdeményező az ügylet lezárásának napját megelőzően ellenőrzést végző harmadik fél jelöl ki. Az ellenőrzést végző harmadik fél a hiteleseményre vonatkozó értesítéssel érintett minden egyes alapul szolgáló kitétség tekintetében ellenőrzi legalább a következőket:

- a) a hiteleseményre vonatkozó értesítésben megjelölt hitelesemény a hitelkockázati fedezeti megállapodás feltételeiben meghatározott hitelesemény;
- b) az alapul szolgáló kitétség az érintett hitelesemény bekövetkezésekor szerepelt a referenciaportfólióban;
- c) az alapul szolgáló kitétség a referenciaportfólióba való felvételének időpontjában teljesítette az értékpapírosítási feltételeket;
- d) az értékpapírosítási ügyletbe feltöltés eredményeként felvett alapul szolgáló kitétség esetén az ilyen feltöltés megfelelt a feltöltési feltételeknek;
- e) a végleges veszteségérték összhangban áll az értékpapírosítást kezdeményező eredménykimutatásában megjelenített veszteséggel;
- f) a végső hitelkockázati fedezeti kifizetés teljesítésekor az alapul szolgáló kitétségekhez kapcsolódó veszteségeket helyesen osztották meg a befektetők között.

Az ellenőrzést végző harmadik fél független az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a befektetőktől, valamint adott esetben az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységtől is, és ellenőrzést végző harmadik félként való kijelölését az ügylet lezárásának napjáig elfogadja.

Az ellenőrzést végző harmadik fél a hitelkockázati fedezeti kifizetésre vonatkozó igénnyel érintett, minden egyes alapul szolgáló kitétség ellenőrzése helyett mintavétel alapján is elvégezheti az ellenőrzést. A befektetők azonban kérhetik bármely konkrét alapul szolgáló kitétség elfogadhatóságának ellenőrzését akkor, amennyiben a mintavétel alapján végzett ellenőrzéssel nem elégedtek.

Az értékpapírosítást kezdeményező az ügyleti dokumentációban feltünteti az arra vonatkozó kötelezettségvállalását, hogy az ellenőrzést végző harmadik fél rendelkezésére bocsát valamennyi olyan információt, amely az első albekezdésben meghatározott követelmények ellenőrzéséhez szükséges.

(5) Az értékpapírosítást kezdeményező kizárólag akkor zárhatja le az ügyletet a tervezett lejáratá előtt, ha a következő események bármelyike bekövetkezik:

- a) a befektető fizetéképtelenné válik;
- b) a befektető a hitelkockázati fedezeti megállapodás alapján esedékes összegek bármelyikét nem fizeti meg, vagy az ügyleti dokumentációban megállapított lényeges kötelezettségének nem tesz eleget;
- c) releváns szabályozási esemény következik be, beleértve a következőket:
 - i. releváns változások az uniós vagy nemzeti jogban, illetékes hatóságok általi releváns változtatások adott esetben az ilyen jogok hivatalosan közzétett értelmezésében, vagy olyan releváns változások az ügylet adózásában vagy számviteli elszámolási módjában, amelyek jelentős kedvezőtlen hatással vannak az ügylet gazdasági hatékonyságára, mindegyik esetben az ügyletkötés időpontjában előre látható változásokkal összevetve, és amelyekre az említett időpontban észszerűen nem lehetett számítani;
 - ii. valamely illetékes hatóság úgy határoz, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy az értékpapírosítást kezdeményezőhöz kapcsolt vállalkozás nem vagy már nem jogosult arra, hogy az értékpapírosítás tekintetében jelentős hitelkockázatot átruházzon ismerten el az 575/2013/EU rendelet 245. cikkének (2) vagy (3) bekezdésével összhangban;
- d) a jogosult gyakorolja az ügylet meghatározott időpontban történő lehívására vonatkozó jogát (meghatározott időpontban történő lehívás), és az ügylet lezárásának napjától számított időtartam megegyezik az eredeti referenciaportfóliónak az ügylet zárónapján számított súlyozott átlagos élettartamával, vagy annál hosszabb;
- e) a jogosult gyakorolja az 575/2013/EU rendelet 242. cikkének 1. pontjában meghatározott, maradék pozíciókra szóló visszavásárlási jogát;
- f) előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a befektető a (8) bekezdésben meghatározott követelményekkel összhangban már nem minősül elismert fedezetnyújtónak.

Az ügyleti dokumentáció meghatározza, hogy a d) és e) pontban említett lehívási jogok bármelyike szerepel-e az érintett ügyletben, és hogy az ilyen lehívási jogokat hogyan strukturálják.

A d) pont alkalmazásában a meghatározott időpontban történő lehívás nem strukturálható a befektetők által tartott hitelminőség-javítási vagy egyéb pozíciók veszteségviselését elkerülő módon, továbbá nem strukturálható a hitelminőség-javítást elősegítő egyéb módon sem.

Meghatározott időpontban történő lehívás esetén az értékpapírosítást kezdeményezők értesítik az illetékes hatóságokat, hogy a második és harmadik albekezdésben említett követelmények miként teljesülnek, ideértve a meghatározott időpontban történő lehívás igénybevételének indokolását és egy hiteles számlát, amely megmutatja, hogy a lehívás oka nem az alapul szolgáló eszközök minőségének romlása.

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a hitelkockázati fedezeti megállapodás megszüntetésekor a biztosítékot vissza kell adni a befektetőknek az értékpapírosítást kezdeményezőre alkalmazandó releváns fizetési képességi jogelőírásainak hatálya alá tartozó ügyletrészsorozatok veszteségviselési rangsora szerint.

(6) A befektetők az ügyletet annak tervezett lejárata előtt csak a hitelkockázati fedezeti prémium kifizetésének elmulasztása vagy az értékpapírosítást kezdeményező bármely más lényeges szerződéses kötelezettségzegése miatt szüntethetik meg.

(7) Az értékpapírosítást kezdeményező kötelezettséget vállalhat szintetikus értékpapírosítási felár fizetésére, amelyet a befektetők hitelminőség-javításként vehetnek igénybe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező által az egyes kifizetési időszakokra vonatkozóan hitelminőség-javítási célból vállalt szintetikus értékpapírosítási felár összegét az ügyleti dokumentáció tartalmazza a portfóliónak a releváns kifizetési időszak elején fennálló teljes egyenlegének meghatározott százalékában kifejezve (rögzített szintetikus értékpapírosítási felár);
- b) az értékpapírosítást kezdeményező visszakapja a szintetikus értékpapírosítási felárnak azt a részét, amelyet nem használtak fel az egyes kifizetési időszakokban felmerülő hitelezési veszteségek fedezésére;
- c) az 575/2013/EU rendelet 143. cikkében említett IRB-módszert alkalmazó értékpapírosítást kezdeményezők esetében az évente vállalt teljes összeg nem haladhatja meg az azon évre, valamennyi alapul szolgáló kitétségre vonatkozóan az említett rendelet 158. cikkével összhangban számított egyéves szabályozói várható veszteségértékeket;
- d) az 575/2013/EU rendelet 143. cikkében említett IRB-módszert nem alkalmazó értékpapírosítást kezdeményezők esetében az alapul szolgáló portfólióra vonatkozó egyéves várható veszteségérték számítását az ügyleti dokumentáció egyértelműen meghatározza;
- e) az ügyleti dokumentáció meghatározza az e bekezdésben megállapított feltételeket.

(8) Egy hitelkockázati fedezeti megállapodás a következő formában valósul meg:

- a) az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében meghatározott követelményeknek megfelelő biztosíték, amely a hitelkockázatot az 575/2013/EU rendelet 214. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontjában felsorolt szervezetek valamelyikére ruházza át, feltéve, hogy a befektetővel szembeni kitétségekhez az említett rendelet harmadik része II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly rendelhető;
- b) az e bekezdés a) pontjában említett bármely szervezet által nyújtott viszontgaranciával ellátott, az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 4. fejezetében meghatározott követelményeknek megfelelő biztosíték; vagy
- c) az e bekezdés a) és b) pontjában nem említett, egyéb hitelkockázati fedezet olyan garancia, hitelderivatíva vagy hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír formájában, amely megfelel az 575/2013/EU rendelet 249. cikkében meghatározott követelményeknek, feltéve, hogy a befektető kötelezettségeit az e cikk (9) és (10) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelő biztosíték fedezi.

(9) A (8) bekezdés c) pontjában említett, egyéb hitelkockázati fedezet megfelel a következő követelményeknek:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező érvényesíthető jogosultsággal rendelkezik arra, hogy a biztosítékot a befektetők fedezeti kifizetésekre vonatkozó kötelezettségeinek teljesítésére használja fel, és e jogosultság érvényesíthetőségét megfelelő biztosítéki megállapodások garantálják;
- b) a befektetők érvényesíthető jogosultsággal rendelkeznek arra, hogy az értékpapírosítás lezárásakor vagy az ügyletrészsorozatok törlesztésekor visszaszolgáltassák a fedezeti kifizetések teljesítésére fel nem használt biztosítékot;
- c) ha a biztosítékot értékpapírba fektetik, az ügyleti dokumentáció meghatározza az ilyen értékpapírokra vonatkozó értékpapírosítási feltételeket és letétkezelési megállapodásokat.

Az ügyleti dokumentáció meghatározza, hogy fennmarad-e a befektetők kitétsége az értékpapírosítást kezdeményező hitelkockázatával szemben.

Az értékpapírosítást kezdeményező képesített jogtanácsos által kiadott szakvéleményt szerez be, amely igazolja, hogy a hitelkockázati fedezet valamennyi releváns joghatóságban érvényesíthető.

(10) Amennyiben e cikk (8) bekezdésének c) pontjával összhangban egyéb hitelkockázati fedezet nyújtására kerül sor, az értékpapírosítást kezdeményező és a befektető számára jó minőségű biztosítékot kell rendelkezésre bocsátani, amely a következők egyike lehet:

- a) az 575/2013/EU rendelet harmadik része II. címének 2. fejezetében említett, 0%-os kockázati súlyozású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok formájában nyújtott biztosíték, amely a következő feltételek mindegyikének megfelel:
 - i. az említett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egy maximum háromhónapos hátralévő futamidővel rendelkeznek, amely nem lehet hosszabb, mint a következő kifizetési napig hátralévő időszak;
 - ii. az említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok a fedezett ügyletrészsorozat fennálló egyenlegének megfelelő összegű készpénzre válthatók;
 - iii. az említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat az értékpapírosítást kezdeményezőtől és a befektetőktől egyaránt független letétkezelő őrzi;
- b) az 575/2013/EU rendelet 136. cikkében meghatározott hozzárendeléssel összhangban 3. vagy annál magasabb hitelminőségi besorolású, harmadik fél hitelintézetnél tartott, készpénz formájában nyújtott biztosíték.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a befektetőnek a végleges ügyleti dokumentációban szereplő kifejezett hozzájárulásától függően, miután elvégezte az e rendelet 5. cikke szerinti előzetes vizsgálatát, beleértve bármely releváns partnerkockázati kitétség értékelését is, csak az értékpapírosítást kezdeményező vehet igénybe készpénzbetét formájában az értékpapírosítást kezdeményezőnél vagy annak egyik kapcsolt vállalkozásánál elhelyezett biztosítékot, ha az értékpapírosítást kezdeményező vagy annak egyik kapcsolt vállalkozása az 575/2013/EU rendelet 136. cikkében meghatározott hozzárendeléssel összhangban legalább 2. hitelminőségi besorolásúnak minősül.

A 29. cikk (5) bekezdése szerint kijelölt illetékes hatóságok az EBH-val folytatott konzultációt követően engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményezőnél vagy annak egyik kapcsolt vállalkozásánál készpénzbetét formájában elhelyezett biztosítékot, ha az értékpapírosítást kezdeményező vagy annak egyik kapcsolt vállalkozása 3. hitelminőségi besorolásúnak minősül, feltéve, hogy a piaci nehézségek, az intézmény székhelye szerinti tagállamhoz rendelt hitelminőségi besoroláshoz kapcsolódó objektív akadályok vagy az érintett tagállamban a második albekezdésben említett, minimum 2. hitelminőségi besorolásra vonatkozó követelmény alkalmazásából fakadó jelentős lehetséges koncentrációs problémák dokumentálhatók.

Ha a harmadik fél hitelintézet vagy az értékpapírosítást kezdeményező vagy annak egyik kapcsolt vállalkozása már nem felel meg a minimum hitelminőségi besorolásnak, akkor a biztosítékot kilenc hónapon belül 3. vagy annál magasabb hitelminőségi besorolással rendelkező harmadik fél hitelintézetnél kell elhelyezni, vagy a biztosítékot az első albekezdés a) pontjában megállapított követelményeknek megfelelő értékpapírokba kell fektetni.

Az e bekezdésben meghatározott követelmények teljesítettnek tekinthetők az 575/2013/EU rendelet 218. cikkével összhangban az értékpapírosítást kezdeményező által kibocsátott, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba történő befektetés esetén.

Az EBH nyomon követi az e cikkben szereplő biztosítékkal történő fedezetképzési gyakorlatok alkalmazását, különös figyelmet fordítva a partnerkockázatra és a befektetők által az ilyen, biztosítékkal történő fedezési gyakorlatokból eredően viselt egyéb gazdasági és pénzügyi kockázatokra.

Az EBH 2023. április 10-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

A Bizottság 2023. október 10-ig az EBH említett jelentése alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk alkalmazásáról, különös tekintettel a partner-hitelkockázat pénzügyi rendszerben való túlzott felhalmozódásának kockázatára, adott esetben az e cikk módosítására irányuló jogalkotási javaslattal együtt.”

11. A 27. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első és második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékpapírosítást kezdeményezőnek és a szponzornak együtt, az e cikk (7) bekezdésében említett adatlap használatával értesítenie kell az ESMA-t, ha az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben, vagy a 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek (a továbbiakban: az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítés). ABCP-program esetében kizárólag a szponzor felelőssége a programra, valamint a programon belül a 24. cikknek megfelelő ABCP-ügyletekre vonatkozó értesítés megtétele. Szintetikus értékpapírosítás esetén az értesítés az értékpapírosítást kezdeményező kizárólagos felelőssége.

Az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek tartalmaznia kell az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor arra vonatkozó magyarázatát, hogy milyen módon valósult meg a 20–22. cikkben, a 24–26. cikkben vagy a 26b–26e. cikkben meghatározott STS kritériumoknak való megfelelés.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását is igénybe veheti annak értékelése céljából, hogy az értékpapírosítás megfelel-e a 19–22., a 23–26. vagy a 26a–26e. cikknek.”;

ii. a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező, a szponzor vagy az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység a 28. cikk értelmében felhatalmazott harmadik fél szolgáltatását veszi igénybe annak értékelése céljából, hogy valamely értékpapírosítás megfelel-e a 19–22., a 23–26. vagy a 26a–26e. cikknek, az STS kritériumoknak való megfelelésről szóló értesítésnek nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy az STS kritériumoknak való megfelelést az említett felhatalmazott harmadik fél igazolta.”;

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Amennyiben valamely értékpapírosítás a továbbiakban már nem felel meg a 19–22., a 23–26., vagy a 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek, az értékpapírosítás kezdeményezőjének és adott esetben a szponzornak erről haladéktalanul értesítenie kell az ESMA-t és tájékoztatnia az illetékes hatóságot.”;

d) az (5) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA a hivatalos honlapján jegyzéket vezet mindazon értékpapírosításokról, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor értesítette arról, hogy az értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben vagy a 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek.”;

e) a (6) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. október 10-ig benyújtja a Bizottságnak.”;

f) a (7) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az ESMA az említett végrehajtási standardtervezeteket 2021. október 10-ig benyújtja a Bizottságnak.”.

12. A 28. cikk (1) bekezdése első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 27. cikk (2) bekezdésében említett harmadik felet az illetékes hatóságnak kell felhatalmaznia annak értékelésére, hogy az értékpapírosítások megfelelnek-e a 19–22., a 23–26. vagy a 26a–26e. cikkben előírt STS kritériumoknak.”

13. A 29. cikk (5) bekezdése második mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok legkésőbb 2021. október 10-ig tájékoztatják a Bizottságot és az ESMA-t az illetékes hatóságok e bekezdés szerinti kijelöléséről. A 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelés felügyeletét ellátó illetékes hatóság kijelöléséig a 18–27. cikkben meghatározott, 2021. április 8-án alkalmazandó követelményeknek való megfelelés felügyeletére kijelölt hatóság felügyeli a 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelést is.”

14. A 30. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) a jelentős nettó gazdasági érdekek a 6. cikk (1) bekezdésével összhangban történő pontos és folyamatos mérésére és megtartására szolgáló folyamatok és mechanizmusok, valamint a 7. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátandó valamennyi információ összegyűjtése és időben történő közzététele;”;

b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) a nemteljesítő kitettségek értékpapírosításának részét nem képező kitettségek esetében:

i. a teljesítő kitettségekre a 9. cikkel összhangban alkalmazott hitelezési kritériumok;

ii. az alapul szolgáló kitettségek közül a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett nemteljesítő kitettségekre alkalmazott, a kiválasztásra és árazásra vonatkozó megbízható kritériumok;”;

c) a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„d) nemteljesítő kitettségek értékpapírosítási esetében a 9. cikk (1) bekezdésének való megfelelést biztosító eljárások és mechanizmusok, amelyek megakadályozzák a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében előírt eltéréssel való visszaélést;

e) az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás esetében a 26b–26e. cikknek való megfelelés biztosítását célzó folyamatok és mechanizmusok.”.

15. A 31. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„31. Cikk

Az értékpapírosítási piac makroprudenciális felügyelete

(1) Megbízásának keretein belül az ERKT felelős az Unió értékpapírosítási piacának makroprudenciális felügyeletéért.

(2) Annak érdekében, hogy hozzájáruljon az Unió pénzügyi stabilitását fenyegető olyan rendszerszintű kockázatok megelőzéséhez vagy mérsékléséhez, amelyek a pénzügyi rendszeren belüli fejleményekből fakadnak, valamint figyelembe véve a makrogazdasági folyamatokat a széles körű pénzügyi zavarok időszakainak elkerülése céljából, az ERKT folyamatosan nyomon követi az értékpapírosítási piacokon zajló fejleményeket. Az ERKT – amennyiben azt szükségesnek ítéli, és legalább három évenként – az EBH-val együttműködésben jelentést tesz közzé az értékpapírosítási piac pénzügyi stabilitást érintő hatásairól annak érdekében, hogy kiemelje a pénzügyi stabilitást fenyegető kockázatokat.

(3) E cikk (2) bekezdésének és a 44. cikkben említett jelentésnek a sérelme nélkül az ERKT – az európai felügyeleti hatóságokkal szoros együttműködésben – 2022. december 31-ig jelentést tesz közzé, amelyben értékeli az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás bevezetésének a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását, valamint az esetleges rendszerszintű kockázatokat, így például a nem nyilvános hitelfedezeti eladók körében a koncentráció és az összekapcsolódás által okozott lehetséges kockázatokat.

Az első albekezdésben említett ERKT-jelentésnek figyelembe kell vennie a szintetikus értékpapírosítás egyedi sajátosságait, nevezetesen annak tipikus egyedi és magánjellegét a pénzügyi piacokon, és meg kell vizsgálnia, hogy az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítás kezelése elősegíti-e a pénzügyi rendszerben az általános kockázatsökkenést és a reálgazdaság jobb finanszírozását.

Jelentése elkészítésekor az ERKT számos releváns adatforrást felhasznál, így például a következőket:

a) az illetékes hatóságok által a 7. cikk (1) bekezdésével összhangban gyűjtött adatok;

b) az illetékes hatóságok által a 30. cikk (2) bekezdésével összhangban végzett felülvizsgálatok eredménye; és

c) az értékpapírosítási adattárakban a 10. cikkel összhangban tárolt adatok.

(4) Az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az ERKT figyelmeztetéseket és adott esetben korrekciós intézkedésekre vonatkozó ajánlásokat ad ki az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett kockázatokra válaszul, többek között a kockázattartási szintek vagy más makroprudenciális intézkedések módosításának megfelelőségére vonatkozóan.

Az ajánlás továbbításának időpontjától számított három hónapon belül az ajánlás címzettje az 1092/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az ERKT-t az ajánlásra válaszul hozott intézkedéseiről, és megfelelően megindokolja az intézkedés elmaradását.”

16. A 32. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés e) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„e) az értékpapírosítás STS értékpapírosításnak minősül, és az említett értékpapírosításban érintett értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység nem teljesítette a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben vagy a 26a–26e. cikkben előírt követelményeket;”

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének e) vagy f) pontjában említett jogsértés esetén az értékpapírosítást kezdeményező és a szponzor átmeneti eltiltása attól, hogy a 27. cikk (1) bekezdése szerint értesítést küldjön arról, hogy valamely értékpapírosítás megfelel a 19–22. cikkben, a 23–26. cikkben vagy a 26a–26e. cikkben meghatározott követelményeknek.”;

ii. a h) pont helyébe a következő szöveg lép:

„h) az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett jogsértés esetén a 28. cikkben említett – harmadik fél részére valamely értékpapírosításnak a 19–22. cikknek, a 23–26. cikknek vagy a 26a–26e. cikknek való megfelelésének értékelésére adott – felhatalmazás ideiglenes visszavonása.”.

17. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„43a. cikk

Az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Azon szintetikus értékpapírosításoknál, amelyeknél a hitelkockázati fedezeti megállapodás 2021. április 9. előtt lépett hatályba, az értékpapírosítást kezdeményezők és az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek csak akkor használhatják az „STS” megjelölést vagy az „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” megjelölést vagy az említett kifejezésekre közvetlenül vagy közvetve utaló megjelölést, ha a 27. cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjában teljesülnek a 18. cikkben meghatározott követelmények és az e cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek.

(2) A 27. cikk (6) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardok alkalmazásának kezdőnapjáig az értékpapírosítást kezdeményezők a 27. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelezettség teljesítése céljából a szükséges információkat írásban az ESMA rendelkezésére bocsátják.

(3) Azon értékpapírosítások, amelyek kezdeti értékpapírosítási pozícióit 2021. április 9. előtt hozták létre, STS-nek minősülnek, feltéve, hogy:

a) az első értékpapírosítási pozíciók létrehozásakor megfeleltek a 26b. cikk (1)–(5), (7)–(9), továbbá (11) és (12) bekezdésében, a 26c. cikk (1) és (3) bekezdésében, a 26e. cikk (1) bekezdésében, (2) bekezdésének első albekezdésében, (3) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében és (6)–(9) bekezdésében meghatározott követelményeknek; és

b) a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítés időpontjában megfelelnek a 26b. cikk (6) és (10) bekezdésében, a 26c. cikk (2) és (4)–(10) bekezdésében, a 26d. cikk (1)–(5) bekezdésében és a 26e. cikk (2) bekezdésének második–hetedik albekezdésében, (3) bekezdésének első, második és ötödik albekezdésében, valamint (4) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

(4) Az e cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazásában:

a) a 26d. cikk (2) bekezdésében „az ügylet lezárását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

b) a 26d. cikk (3) bekezdésében „az értékpapírosítás árazását megelőzően” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;

- c) a 26d. cikk (5) bekezdésében:
- i. a második mondatban „az árazás előtt” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;
 - ii. a harmadik mondatban „az árazás előtt legalább tervezet vagy kezdeti változat formájában” szövegrész úgy értelmezendő, hogy „a 27. cikk (1) bekezdése szerinti értesítést megelőzően”;
 - iii. a negyedik mondatban meghatározott követelmény nem alkalmazandó;
 - iv. a 7. cikknek való megfelelésre való utalásokat úgy kell tekinteni, mintha a 7. cikk a 43. cikk (1) bekezdésétől eltérve alkalmazandó lenne az említett értékpapírosításokra.”
18. A 44. cikk a következőképpen módosul:
- a) az első bekezdés a következő ponttal egészül ki:
„e) az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek földrajzi elhelyezkedése.”;
 - b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:
„Az e) pont szerint a számára háromévente szolgáltatott információk alapján a Bizottság értékelést ad a helyszínválasztás okairól, többek között – az információk rendelkezésre állásának és hozzáférhetőségének függvényében – arról, hogy egy kedvező adózási és szabályozási rendszer megléte milyen mértékben játszik döntő szerepet.”
19. A 45. cikket el kell hagyni.
20. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Egy fenntartható értékpapírosítási keretrendszer kidolgozása

(1) A fenntarthatósággal kapcsolatos átláthatósági követelmények e rendeletbe történő beépítése céljából az EBH – az ESMA-val és az EIOPA-val szoros együttműködésben – 2021. november 1-jéig jelentést tesz közzé egy egyedi fenntartható értékpapírosítási keretrendszer kidolgozásáról. Az említett jelentés megfelelően értékeli különösen a következőket:

- a) arányos közzétételi és az előzetes vizsgálatra vonatkozó követelmények végrehajtása az alapul szolgáló kitételekből finanszírozott eszközök fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt lehetséges pozitív és kedvezőtlen hatásai tekintetében;
- b) a környezeti, társadalmi és irányítási kérdésekre gyakorolt pozitív és kedvezőtlen hatások tekintetében a fenntarthatósági tényezőkre vonatkozó információk tartalma, módszertana és megjelenítése;
- c) egy olyan egyedi fenntartható értékpapírosítási keretrendszer létrehozásának módja, amely az (EU) 2019/2088 rendelet 8. és 9. cikkének hatálya alá tartozó pénzügyi termékeket tükrözi vagy azokra támaszkodik, és adott esetben figyelembe veszi az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendeletet *;
- d) egy fenntartható értékpapírosítási keretrendszer lehetséges hatásai a pénzügyi stabilitásra, az uniós értékpapírosítási piac és a banki hitelezési kapacitás növelésére.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés elkészítésekor az EBH adott esetben tükrözi vagy támaszkodik az (EU) 2019/2088 rendelet 3., 4., 7., 8. és 9. cikkében meghatározott átláthatósági követelményekre, és inputot kér az Európai Környezetvédelmi Ügynökségtől és az Európai Bizottság Közös Kutatóközpontjától.

(3) A 46. cikk szerinti felülvizsgálati jelentéssel együtt a Bizottság az EBH e cikk (1) bekezdésében említett jelentése alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak egy egyedi fenntartható értékpapírosítási keretrendszer létrehozásáról. A Bizottság jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.)”

21. A 46. cikk második bekezdése a következőképpen módosul:

a) az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) a 22. cikk (4) bekezdésében és a 26d. cikk (4) bekezdésében meghatározott követelmények végrehajtása és az, hogy azokat ki lehet-e terjeszteni az olyan értékpapírosításokra is, amelyeknél az alapul szolgáló kitettség nem lakáshitel vagy gépjárműhitel vagy gépjárműlízing, a környezeti, társadalmi és irányítási információk szolgáltatásának érvényre juttatása érdekében;”;

b) a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„i. további standardizálás és közzétételi követelmények lehetősége a változó piaci gyakorlatokra tekintettel, nevezetesen mintadokumentumok használata révén mind a hagyományos, mind a szintetikus értékpapírosítások esetében, beleértve a személyre szabott magánértékpapírosításokat is, amelyek esetében az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek * megfelelően nem kell tájékoztatót készíteni.

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).”

2. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2021. március 31-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

A.P. ZACARIAS